

«Ἡ σεξουαλικὴ διαπαιδαγώγησις καὶ ἡ Ὀρθόδοξη Χριστιανικὴ
Οἰκογένεια»,

Ὁμιλία τοῦ πατρὸς Τέλλου Σ. Παπαδόπουλου, Μ.Θ., Δ.Ν.,
Θεολόγου -Νομικοῦ.

Ἐκφωνήθηκε στὸ Ἱερὸν Ἡσυχαστήριον

Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης,

16-07-2023

Τὸ ζήτημα ποῦ θὰ διαπραγματευθοῦμε εἶναι πάρα πολὺ ἐπίκαιρο καὶ συνάμα εὐαίσθητο, ὑπὸ τὴν ἔννοια ὅτι ἀπαιτεῖ λεπτὴ καὶ διακριτικὴ παρουσίαση. Θὰ προσπαθῆσω νὰ ἐκθέσω, κυρίως, τὴν θεολογικὴ καὶ ποιμαντικὴ του διάστασις. Θὰ ὑπεισέλθω καὶ σὲ ζητήματα νομικά, ἀλλὰ καὶ ἰατρικά, παρόλο ποῦ δὲν ἔχω ἰατρικὲς γνώσεις. Ὅμως, θὰ προσπαθῆσω νὰ ἀξιοποιήσω τεκμηριωμένες ἐπιστημονικὲς θέσεις ἰατρῶν, οἱ ὁποῖοι, πέραν τῆς γνώσεως καὶ ἐμπειρίας, ἔχουν καὶ φόβο Θεοῦ καὶ δὲν εἶναι χειραγωγούμενοι ἀπὸ “ἀλλότρια” κέντρα καὶ συμφέροντα. Ἐπίσης, θὰ προσπαθῆσω νὰ μεταφέρω τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅπως αὐτὴ διατυπώνεται στὴν Ἁγία Γραφή, τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες καὶ σὲ λόγους Θεοφόρων Πατέρων. Ταπεινὰ παρακαλῶ τὸν Κύριο νὰ μὲ συγχωρήσει ἂν δὲν μπορέσω νὰ ὀρθοτομήσω, μὲ κάθε ἀκρίβεια, τὸν λόγον τῆς Αὐτοῦ Ἀληθείας.

Ἡ φράσις «σεξουαλικὴ διαπαιδαγώγησις» (Σ.Δ.) εἶναι ὄρος ποῦ κυκλοφορεῖ καὶ ἀκούγεται εὐρέως, τοὺς τελευταίους μῆνες, στὰ Μ.Μ.Ε. καὶ σὲ συζητήσεις ὀργανωμένες ἢ ἄτυπες, μεταξὺ ἐνηλίκων ἢ καὶ ἀνηλίκων.

Στὸν προσφάτως ψηφισθέντα νόμον, περὶ τῆς ὀλιστικῆς σεξουαλικῆς διαπαιδαγώγησις δίδεται ὁ ὀρισμὸς του σὲ μία μακροσκελέστατη πρότασις, ποῦ περιλαμβάνει ἑκατὸν τριάντα (130!) περίπου λέξεις. Ἀνάμεσα στὰ ὥραϊα καὶ εὔηχα ποῦ διαβάζουμε στὸν ὀρισμὸ αὐτό, ὅπως γνώσεις, δεξιότητες, στάσεις, ἀξίες, υἡγεία, εὐημερία, ἀξιοπρέπεια, ὑπευθυνότητα, ἀσφάλεια

υπάρχουν και φράσεις που δημιουργούν εύλογες απορίες. Όπως για παράδειγμα ή πρόταση: Το μάθημα Σ.Δ. έχει στόχο να ενδυναμώσει το παιδί, (δηλαδή το νήπιο μέχρι και τον έφηβο κάτω των 18 ετών) ώστε:

- α. Να κατανοεί τα δικαιώματά του και να διεκδικεί τη διασφάλισή τους.
- β. Να κατανοεί και να χαίρεται την σεξουαλικότητά του με υπευθυνότητα, ασφάλεια και συναίνεση στις διαπροσωπικές του σχέσεις και φιλίες (τονίζω τις φράσεις “διεκδικεί τα δικαιώματά του», «χαίρεται την σεξουαλικότητά του», «συναινεί στις διαπροσωπικές του σχέσεις και φιλίες»).

(Όλα αυτά θα τα σχολιάσουμε στη συνέχεια).

Σε άλλη παράγραφο του νόμου διαβάζουμε τα εξής:

«Το κάθε παιδί έχει δικαίωμα στη Σ.Δ. και το κράτος τη νομική υποχρέωση να την παρέχει, στο πλαίσιο του εκπαιδευτικού συστήματος, ά ν ε ξ ά ρ τ η τ α από τις θρησκευτικές και φιλοσοφικές πεποιθήσεις των γονέων.

(Να σημειώσουμε ότι στην συντριπτική τους πλειοψηφία οι γονείς είναι Όρθόδοξοι Χριστιανοί).

Μάλιστα ο νόμος εξηγεί το λόγο της μη εξάρτησης της Σ.Δ. από τις θρησκευτικές πεποιθήσεις των γονέων.

«Οι θρησκευτικές αυτές πεποιθήσεις μπορεί να συγκρούονται με το συμφέρον του παιδιού που επιβάλλει την προστασία του από κάθε μορφή σεξουαλικής εκμετάλλευσης».

Με άλλα λόγια, οι βουλευτές μας θεωρούν ότι αν το μάθημα της Σ.Δ. διαμορφωθεί, ως προς το περιεχόμενο και την μέθοδο διδασκαλίας, με βάση και σύμφωνα με τις θρησκευτικές πεποιθήσεις των γονέων, δηλαδή σύμφωνα με την περί την γενετήσια ζωή διδασκαλία της Όρθόδοξης Έκκλησίας, υπάρχει κίνδυνος τα παιδιά να γίνουν θύματα σεξουαλικής εκμετάλλευσης και να μην προετοιμαστούν κατάλληλα για την ενήλικη ζωή!!

Τὸ μήνυμα, δηλαδή, πὸ ἀπευθύνουν οἱ βουλευτὲς πὸ ψήφισαν τὸν νόμο (γιατὶ, εὐτυχῶς, ὑπῆρξαν καὶ καταψηφίσαντες αὐτὸν βουλευτὲς) πρὸς τοὺς γονεῖς, οἱ ὁποῖοι θέλουν τὰ παιδιά τους νὰ διδαχθοῦν καὶ νὰ ἐφαρμόσουν στὴν ζωὴ τους τὴν ὀρθόδοξη περὶ σεξουαλικῆς ἀγωγῆς χριστιανικὴ ἠθικὴ εἶναι σαφές:

«Δεν σᾶς ἀναγνωρίζουμε τὸ δικαίωμα νὰ διασφαλίσετε ὑπὲρ τῶν τέκνων σας ἐκπαίδευση πὸ νὰ συνάδει μὲ τὶς θρησκευτικὲς σας πεποιθήσεις. Μὲ βάση μιὰ ἄλλη «ἠθικὴ», τὴν ὁποία ἐμεῖς θὰ ἐπιλέξουμε καὶ ἐπιβάλουμε, θὰ ἐφοδιάσουμε τὰ παιδιά σας με γνώσεις, δεξιότητες καὶ ἀξίες σχετικὲς μὲ τὴν σεξουαλικὴ καὶ κοινωνικὴ ζωὴ. Ἄν ἀκολουθήσουμε τὶς δικὲς σας θρησκευτικὲς πεποιθήσεις, τὰ παιδιά σας κινδυνεύουν νὰ γίνουν θύματα σεξουαλικῆς κακοποιήσεως. Γι' αὐτὸ καὶ ἔχουμε χρέος ἐμεῖς νὰ τὰ προστατεύσουμε, ἀγνοώντας τὶς θρησκευτικὲς σας πεποιθήσεις, καὶ περιθωριοποιώντας τες, ὡς ἄκρως ἀνεπαρκεῖς γιὰ νὰ προστατεύσουν τὰ παιδιά σας!».

Νὰ ἐπισημάνουμε ὅτι ἡ θέση αὐτὴ τῆς πλήρους ἀπαξίωσης καὶ κατ' ἐπέκταση περιθωριοποίησης τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων τῶν γονέων στὴν διαμόρφωση τῆς στοχοθεσίας τοῦ περιεχομένου καὶ τῆς μεθόδου διδασκαλίας τοῦ μαθήματος Σ.Δ. καθιστᾷ τὸν νόμο σαφέστατα ἀντισυνταγματικό. Καὶ τοῦτο γιατί, μὲ βάση τὸ ἀρθ. 20 παρ.1 τοῦ Συντάγματος τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας, οἱ γονεῖς ἔχουν τὸ δικαίωμα ὅπως «διασφαλίζωσιν ὑπὲρ τῶν τέκνων τους ἐκπαίδευσιν συνάδουσα μὲ τὶς θρησκευτικὲς τους πεποιθήσεις».

Μιὰ πασιφανῆς, ἐπίσης, στάση καὶ διάθεση περιθωριοποίησης καὶ παραγκωνισμοῦ τῶν γονέων τῶν μαθητῶν συνιστᾷ καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι στὸν κατάλογο τῶν ἐμπλεκόμενων φορέων πὸ ἀπαριθμοῦνται σὲ σχετικὴ διάταξη τοῦ νόμου καὶ οἱ ὁποῖοι φορεῖς, μαζὶ μὲ τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας καὶ τὸ Ὑπουργεῖο Ὑγείας, θὰ συνεργασθοῦν γιὰ τὴν ὑλοποίηση τῶν στόχων τῆς σεξουαλικῆς διαπαιδαγώγησής, δὲν περιλαμβάνονται οὔτε οἱ γονεῖς ἀλλὰ οὔτε καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου!

Βέβαια, θὰ μπορούσε νὰ ὑποβληθεῖ τὸ ἐρώτημα:

Ποιὰ θέση ἔχουν οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Ἐκκλησίας στὴν διαμόρφωση τῆς στοχοθεσίας, περιεχομένου καὶ μεθόδου διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῆς Σ.Δ.; Ἡ ἀπάντηση εἶναι ἀπλή:

Ἐφόσον τὸ μάθημα αὐτὸ διαμορφώνει στάσεις ζωῆς καὶ συστήνει τρόπους συμπεριφορᾶς, ποὺ ἔχουν σχέση με τὴν γενετήσια ἀγωγή τῶν παιδιῶν μας, προφανῶς δὲν εἶναι μάθημα μόνο γνωσιολογικό, ὅπως π.χ. ἡ Φυσικὴ, τὰ Μαθηματικά, ἡ Βιολογία, ἡ Γεωγραφία κ.λπ. Ἀντίθετα, εἶναι μάθημα τὸ ὁποῖο, ὅπως θὰ δοῦμε καὶ στὴν συνέχεια πιο αναλυτικά, βασίζεται σὲ μιὰ ἠθικὴ καὶ ἔχει ἠθοπλαστικὸ χαρακτήρα. Αὐτὴ, ὅμως, ἡ ἠθικὴ πρέπει νὰ εἶναι ἀπαρεγκλίτως σύμφωνη με τὴν Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ ἠθικὴ.

Σᾶς θυμίζω ὅτι, κατὰ τὴν τέλεση τοῦ Μυστηρίου τοῦ Βαπτίσματος, διαβάζουμε τὴν Εὐαγγελικὴ ἐκείνη περικοπὴ, στὴν ὁποία ὁ Κύριος ἀπευθύνει στους Μαθητὲς Του τὰ ἐξῆς: «Πορευθέντες οὖν, μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντας αὐτούς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν (...).» (Ματθ. 28, 19-20). **Να διδάξετε, δηλαδή, τοὺς βαπτισθέντας τὶς ἐντολές μου καὶ νὰ τοὺς καθοδηγεῖτε, ὥστε ἡ ζωὴ τους νὰ εἶναι σύμφωνη με τὶς ἐντολές αὐτές.**

Αὐτὴ τὴν παρακαταθήκη λαμβάνει κάθε Ὁρθόδοξο παιδί κατὰ τὴν Βάπτισή του, δηλαδή τὴν τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου μας. Καὶ αὐτὴ τὴν εὐθύνη ἀναλαμβάνουν οἱ γονεῖς καὶ οἱ ἀνάδοχοι μετὰ τὴν βάπτισή τοῦ παιδιοῦ τους: **Νὰ φροντίσουν νὰ διδαχθεῖ καὶ νὰ τηρήσει στὴ ζωὴ του τὶς ἐντολές τοῦ Θεοῦ. Τὴν ἴδια ἀπαίτηση ἔχουν καὶ οἱ γονεῖς ἀπὸ τοὺς δασκάλους καὶ καθηγητὲς ὅταν στέλλουν τὰ παιδιά τους στὸ σχολεῖο: **Νὰ διδαχθοῦν, δηλαδή, τὰ παιδιά τους, ἀνάμεσα στὰ πολλὰ ἄλλα καὶ τὶς ἐντολές τοῦ Κυρίου μας, (στόχος ὁ ὁποῖος, κυρίως, ἐπιδιώκεται) στὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν. Αὐτὴν δὲ τὴν ἀπαίτηση ἔχει ἀπὸ τὸ σχολεῖο καὶ ἡ****

Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, στὴν ὁποία ἀνήκουν τα βαπτισμένα ὑπ' Αὐτῆς τέκνα Τῆς.

Ἡ Ὁρθόδοξη, λοιπόν, Ἐκκλησία καὶ βεβαίως οἱ Ὁρθόδοξοι γονεῖς ἔχουν ἀναφαίρετο δικαίωμα νὰ ἔχουν λόγο στὴ διαμόρφωση τῆς στοχοθεσίας, τοῦ περιεχομένου καὶ τῆς μεθόδου διδασκαλίας τοῦ μαθήματος Σ.Δ. Καὶ κατ' ἐπέκταση ἔχουν κάθε δικαίωμα νὰ ἐμποδίσουν τὴν καθ' οἰονδήποτε τρόπο θεμελίωση τοῦ μαθήματος σὲ μία ἠθικὴ ἀντίθετη μὲ τὴν ἠθικὴ διδασκαλία καὶ τὶς ἐντολὲς τοῦ Κυρίου μας.

Ἀπουσιάζουν, ὅπως εἶδαμε πρὶν ἄνω, τόσο οἱ γονεῖς τῶν μαθητῶν ὅσο καὶ ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἀπὸ τοὺς ἐμπλεκόμενους φορεῖς.

Ποιοὶ ὅμως ἔχουν δυναμικὴ παρουσία στοὺς ἐμπλεκόμενους αὐτοὺς φορεῖς;

α. «Ἡ Παγκύπρια Συντονιστικὴ Ἐπιτροπὴ Μαθητῶν.

(Καὶ τοῦτο γιατί, ὅπως θὰ δοῦμε στὴ συνέχεια, τὸ μάθημα, ὅπως μέχρι σήμερα διδάσκεται, ὑπερτονίζει τὰ δικαιώματα τῶν παιδιῶν, σὲ βαθμὸ πὸ τοὺς κάνει νὰ στρέφονται δυναμικὰ καὶ ἐναντίον αὐτῶν τούτων τῶν γονέων τους!).

β. Ὁ Κυπριακὸς Σύνδεσμος Οἰκογενειακοῦ Προγραμματισμοῦ. (ΚΣΟΠ).

Ὁ Σύνδεσμος αὐτὸς εἶναι μέλος τῆς διεθνοῦς ὁμοσπονδίας οἰκογενειακοῦ προγραμματισμοῦ. Εἶναι μὲν ἰδιωτικὴ ὀργάνωση, ἔχει ὅμως, κατὰ παράδοξο τρόπο, ἀποκτήσει ἰσχυρὲς προσβάσεις σὲ κυβερνητικὰ τμήματα καὶ καθορίζει πολιτικὲς. Ἔχει κυκλοφορήσει πολλὰ βιβλία, στὰ ὁποῖα ἐκθέτει ἀπροκάλυπτα τὴν «ἰδεολογία» του. Εἶναι, ἀκριβῶς μιὰ «ἰδεολογία» ἡ ὁποία, ἐν πολλοῖς, εὐρίσκεται στὸν ἀντίποδα τῆς ὀρθόδοξης, περὶ τὴν γενετήσια ζωὴ, ἠθικῆς, Ὅμως, δυστυχῶς καὶ κατὰ τρόπον ὄντως ὑποπτον!!! Κατὰ κατάφωρη παράβαση τοῦ Συντάγματος, πάνω σ' αὐτὴ τὴν ἀντιχριστιανικὴ «ἰδεολογία» βασίσθηκε τὸ μάθημα τῆς

Σ.Δ., τὸ ὁποῖο, κατὰ τὴν τελευταία περίπου δεκαετία, εἰσήχθη στὰ σχολεῖα μας, ἐπὶ «δοκιμαστικῆς», ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, βάσεως.

Ἀπὸ πληροφορίες ποὺ ἐλάβαμε ἀπὸ ἐκπαιδευτικούς, πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἀρνήθηκαν νὰ τὸ διδάξουν ἢ τὸ δίδαξαν μὲ πολλὴ προσοχή, ἀρνούμενοι νὰ ἀκολουθήσουν τὶς ὁδηγίες τοῦ Ἀναλυτικοῦ Προγράμματος, οἱ ὁποῖες, σὲ ἓνα μεγάλο βαθμὸ, ἦσαν βασισμένες στὴν «ιδεολογία» τοῦ ΚΣΟΠ. Δυστυχῶς ὅμως, ἀρκετοὶ ἐκπαιδευτικοὶ ἀκολούθησαν τὶς ὡς ἄνω ὁδηγίες καὶ τὰ ἀποτελέσματα ἦσαν, στὶς πλεῖστες τῶν περιπτώσεων, τραγικότερα!. Ἔλαβε χώρα μία βάνουση προσβολὴ τῆς αἰδοῦς τῶν μαθητῶν μας καὶ σοβαρὸς τραυματισμὸς τοῦ ψυχισμοῦ τους καὶ τῆς παιδικῆς ἀθωότητος.

Ἡ κίνησις “Ἀλληλεγγύη Γονέων” ἔβαλε στὸ YouTube μία πολὺ ἐμπεριστατωμένη καὶ τεκμηριωμένη ὁμιλία ἐκπροσώπου της, μὲ ὀπτικοακουστικὸ ὄλικό, στὴν ὁποία καὶ φαίνεται ἀκριβῶς ὅτι τὰ ἀναλυτικὰ προγράμματα εἶναι βασισμένα, ἐν πολλοῖς, στὴν «ιδεολογία» τοῦ πανσεξουαλισμοῦ καὶ τοῦ ἄνευ ὀρίων δικαιωτισμοῦ τῶν παιδιῶν (μιὰ «ιδεολογία» ποὺ προωθεῖ δυναμικὰ καὶ ὁ ΚΣΟΠ, ὅπως φανερώνεται καὶ στὰ βιβλία ποὺ ἐξέδωσε).

Εἶναι ξεκάθαρο ὅτι ὁ προσφάτως ψηφισθεὶς νόμος, ὁ ὁποῖος βάζει στὸ περιθώριο τοὺς Ὁρθόδοξους γονεῖς καὶ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ δίνει νομικὸ κῦρος καὶ ἐξουσία στὸν ΚΣΟΠ, καθὼς καὶ στοὺς ἀκόμη ἀνώριμους ἀνήλικους μαθητές, σ' αὐτὸ ἀκριβῶς στοχεύει:

Τὸ μέχρι σήμερα, ἐπὶ «δοκιμαστικῆς» βάσεως διδασκόμενο μάθημα Σ.Δ., (τὸ ὁποῖο κάποιοι ἐκπαιδευτικοί, διακριτικά, ἀπέφυγαν νὰ διδάξουν), νὰ καταστεῖ πλέον σὲ ὅλες τὶς βαθμίδες τῆς ἐκπαίδευσης (ἀκόμη καὶ στὸ Νηπιαγωγεῖο) ὑποχρεωτικό!!!

Ὑποχρεωτικὰ καὶ διὰ νόμου οἱ γονεῖς καὶ ἡ Ἐκκλησία, τῆς ὁποίας τέκνα εἶναι κατὰ συντριπτικὴ πλειοψηφία οἱ μαθητὲς μας, μπαίνουν στὸ περιθώριο! Ἡ πολιτεία τοὺς ἀγνοεῖ καὶ παραγκωνίζει πλήρως!

Δικαιώματα δὲν ἔχουν οἱ γονεῖς ἀλλὰ τὸ παιδί, τὸ ὁποῖο, ὅπως σαφῶς καὶ ἀπροκαλύπτως ἀναφέρει ὁ σχετικὸς νόμος, πρέπει νὰ ἐφοδιασθεῖ καταλλήλως ὥστε νὰ «ἀναπτύσσει σεξουαλικὲς σχέσεις»... «νὰ κατανοεῖ τὰ δικαιώματά του, νὰ διεκδικεῖ τὴν διασφάλισή τους, νὰ κατανοεῖ καὶ νὰ χαίρεται τὴν σεξουαλικότητά του μὲ (...) συναίνεση στὶς διαπροσωπικὲς σχέσεις καὶ φιλίες».

Θὰ λέγαμε ὅτι ὁ «ὑπερδικαιωματισμὸς» τῶν ἀνηλίκων βρίσκει τὴν πλήρη κατοχύρωσή του. (Δικαίωμα, λ.χ., τοῦ ἀνηλίκου νὰ συμμετέχει ἐνεργητικὰ ἢ παθητικὰ σὲ κάθε εἶδους σεξουαλικὴ πράξη, μὲ μόνη προϋπόθεση τὴν συναίνεση! Ἄν εἶναι ποτὲ δυνατὸν ἓνα ἀνήλικο κορίτσι ἢ ἀγόρι, τὸ ὁποῖο δὲν ἔχει οὔτε κἄν δικαίωμα ψήφου (καὶ ὀρθῶς, βεβαίως) νὰ ἔχει τὴν ἰκανότητα τῆς συναίνεσης σὲ τόσο σοβαρὲς καὶ συνδεδεμένες μὲ ἀπρόβλεπτες, βαρῦτατες καὶ ἐν πολλοῖς μὴ ἀναστρέψιμες συνέπειες πράξεις! (Ὅπως λ.χ. μία ἀνεπιθύμητη ἐγκυμοσύνη ἢ μόλυνση μὲ ἀφροδίσιον νόσημα, κ.λπ.).

Εἶναι προφανὲς ὅτι, διὰ τοῦ ἐν λόγω νομοθετήματος, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς δῆθεν προστασίας τῶν δικαιωμάτων τοῦ παιδιοῦ, ἐπιδιώκεται ἡ κατάργησις τῶν δικαιωμάτων τῶν γονέων ἐπὶ τῆς γενετήσιας ἀγωγῆς τῶν τέκνων τους καὶ ἡ ἐπιβολὴ τῆς «ιδεολογίας» τῆς σεξουαλικῆς ἀσυδοσίας, ὅπως αὐτὴ καθορίζεται ἀπὸ τὸν ΚΣΟΠ καὶ τὰ ἰσχυρὰ ξένα διεθνῆ κέντρα ποῦ τὸν ποδηγετοῦν.

Ὅμως, στὸ σημεῖο αὐτὸ θὰ πρέπει καὶ δημόσια νὰ ἀπευθύνουμε τὸν δίκαιον ἔπαινον στοὺς ἐκπαιδευτικούς, οἱ ὁποῖοι ἀρνήθησαν νὰ διδάξουν τὸ μάθημα σύμφωνα μὲ τὶς ὁδηγίες τοῦ ΚΣΟΠ, πιστοὶ στὸ ἱερὸ τους καθῆκον νὰ ὑπηρετήσουν τὸν σκοπὸ τῆς Κυπριακῆς Ἐκπαίδευσης, ποῦ εἶναι, σύμφωνα μὲ τὸ Ἀναλυτικὸ Πρόγραμμα τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας (Ὑπηρεσία Ἀνάπτυξης Προγραμμάτων, Λευκωσία 1996) ἡ «πνευματικὴ, συναισθηματικὴ καὶ ψυχοσωματικὴ ἀνάπτυξη τῶν μαθητῶν, σύμφωνα μὲ τὶς ἀρχὲς τῆς Ὁρθόδοξης Χριστιανικῆς Θρησκείας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Παράδοσης».

Νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε, στὴ συνέχεια, νὰ παραπέμψω σὲ αὐτούσια ἀποσπάσματα κειμένων τοῦ ΚΣΟΠ, στὰ ὁποῖα ἀποκαλύπτεται ἡ «ἰδεολογία» του, ποὺ εἶναι ἡ «ἰδεολογία», ὅπως προαναφέραμε, τοῦ πανσεξουαλισμοῦ καὶ ἄκρατου δικαιωματοσμοῦ τῶν ἀνηλίκων παιδιῶν, μὲ στόχο τὸν πλήρη παραγκωνισμὸ τῶν γονέων τους.

(Βλέπε τὶς σχετικὲς παραπομπὲς στο βιβλίο του Ἀρχιμ. Ανδρέα Περδίκη, Ἀγωγή ἀγνότητος, ἐκδ. «Ο ΚΑΛΟΣ ΠΟΙΜΗΝ», Λευκωσία 2013. Στὸ ὡς ἄνω βιβλίο γίνεται μία τεκμηριωμένη καὶ ἀποκαλυπτικὴ παρουσίαση τῆς ὅλης «ἰδεολογίας» τοῦ πανσεξουαλισμοῦ ποὺ διέπει τὶς θέσεις τοῦ ΚΣΟΠ).

Σ' ἓνα κείμενο, λ.χ. τοῦ ΚΣΟΠ ὑπάρχει ἡ ἐξῆς προτροπὴ πρὸς τὰ παιδιά:

«Παιδι μου θυμήσου! Εἶναι δικὸ σου τὸ σῶμα. Ἐσὺ διαλέγεις τὶ κάνεις, πότε τὸ κάνεις, πῶς καὶ μὲ ποιὸν τὸ κάνεις! Ἔχεις δικαίωμα νὰ ἐπιδιώξεις νὰ γευτεῖς τὴν μέγιστη σεξουαλικὴ δυνατότητα καὶ ἀπόλαυση».

Σ' ἄλλα κείμενα γίνεται ἀπροκαλύπτως παρότρυνση καὶ πρὸς τὰ ἀγόρια καὶ πρὸς τὰ κορίτσια γιὰ ἐξερεύνηση τοῦ σώματος καὶ ἀπόλαυση τῆς σεξουαλικῆς ἡδονῆς, μέσῳ τοῦ ἀτομικοῦ καὶ ἀμοιβαίου ἀναντισμοῦ.

Ἐπίσης, ἐνθαρρύνονται οἱ ἀνήλικοι νὰ συνάψουν σεξουαλικὲς σχέσεις ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὴν ἡλικία τῶν 14 ἐτῶν.

Γίνεται σαφὴς προώθηση τῆς ὁμοφυλοφιλίας.

Γίνεται ἀναφορὰ στὸ δικαίωμα τῶν ὁμοφυλοφίλων στὸν γάμο καὶ στὴν δημιουργία οἰκογένειας.

Ἐνθαρρύνονται τὰ παιδιά νὰ πειραματισθοῦν προκειμένου νὰ κατασταλάξουν σὲ συγκεκριμένη σεξουαλικὴ προτίμηση, δηλαδὴ ἂν θὰ εἶναι ἐτερόφυλοι ἢ ὁμοφυλόφιλοι ἢ ἀμφιφυλόφιλοι κλπ.

Προωθείται ἡ δοκιμὴ ὅλων τῶν εἰδῶν σεξουαλικῶν πράξεων, οἱ ὁποῖες στὴν ἐκκλησιαστικὴ γλῶσσα (καὶ μέχρι πρότινος στὴν

νομική γλώσσα) ονομάζονται *ασέλγειες* (Από σεβασμό πρὸς τὸ ἄκροατήριον δὲν τὶς ἀπαριθμῶ).

«Ὅλα ἐπιτρέπονται καὶ εἶναι φυσιολογικά. Δὲν ὑπάρχει σωστὸς ἢ λανθασμένος τρόπος νὰ κάνεις σέξ. Φτάνει νὰ ὑπάρχει ἀμοιβαία συναίνεση», ἀναφέρει σὲ κάποια ὁδηγία τῆς ἡ διεθνῆς ὁμοσπονδία οἰκογενειακοῦ προγραμματισμοῦ.

Ἄν εἶναι ποτὲ δυνατόν νὰ θεωρήσουμε ὅτι τὰ παιδιά καὶ οἱ ἔφηβοι, ἰδίως τὰ κορίτσια, εἶναι σὲ θέση νὰ δώσουν ἐλευθέρως, νηφαλίως καὶ ἀβιάστως τὴν συναίνεσή τους πρὸς τοὺς, συνήθως μεγαλύτερους τους σὲ ἡλικία καὶ πιὸ ἔμπειρους, νεαροὺς, προκειμένου οἱ τελευταῖοι νὰ προβοῦν σὲ διάφορες σεξουαλικῆς πράξεις ἐπὶ τοῦ σώματός αὐτῶν ! (Οἱ τελευταῖοι εἶναι κατὰ κανόνα πλήρως καὶ ἀπὸ ὅλες τὶς ἀπόψεις «ἐκπαιδευμένοι» καὶ γνῶστες κάθε εἴδους σεξουαλικῆς ἀσέλγειας, ἀπὸ τὸν μεγάλο «διδάσκαλο» καὶ προαγωγὸ τῆς πορνείας, τῆς μοιχείας καὶ ἀνηθικότητος ποὺ λέγεται ὀθόνη τοῦ ἠλεκτρονικοῦ ὑπολογιστῆ, τοῦ κινητοῦ, τῆς τηλεόρασης, κ.λπ.).

Ἄν ἤθελαν πραγματικὰ οἱ βουλευτὲς μας νὰ προστατεύσουν τὰ παιδιά μας ἀπὸ τὸ νὰ γίνουν θύματα σεξουαλικῆς ἐκμετάλλευσης καὶ κακοποίησης, θὰ ἔπρεπε νὰ μεριμνήσουν ὥστε νὰ κατασταλεῖ πλήρως, «ἐδῶ καὶ τώρα», διὰ τῆς νομοθετικῆς ὁδοῦ, κάθε διακίνηση πορνογραφικοῦ ὕλικου μέσῳ διαδικτύου ἢ ἄλλων μέσων.

Τέλος ὁ ΚΣΟΠ ἀπροκαλύπτως ὑποστηρίζει τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκύου γυναίκας στὴν ἔκτρωση, στέλλοντας στὰ ἀνήλικα κορίτσια τὸ ἐξῆς φρικιαστικὸ μήνυμα:

«Γνωρίστε τὸν ἔρωτα ἔστω καὶ ἂν εἶστε μόλις 14 ἐτῶν. Φτάνει νὰ νοιώθετε ἔτοιμες. Ἄν παρά τὶς προφυλάξεις προκύψει ἐγκυμοσύνη καὶ δὲν θέλετε τὴν συνέχισή της, νὰ προσφύγετε στὰ δημόσια μαιευτήρια καὶ νὰ ζητήσετε τὸν τερματισμὸ της. Δε χρειάζεται συγκατάθεση γονέων. Ὁ ἰατρὸς εἶναι ὑπόχρεος νὰ διενεργήσει τὴν ἔκτρωση»!

Θὰ μπορούσαμε νὰ παραπέμψουμε σὲ πληθώρα ἀποσπασμάτων ἀπὸ κείμενα τοῦ Διεθνoῦς καὶ Κυπριακοῦ Οἰκογενειακοῦ Προγραμματισμοῦ, ὁ ὁποῖος, μάλιστα, διὰ τῶν ἐκπροσώπων του ἔχει ἐλεύθερη πρόσβαση στὰ σχολεῖα μας (ἤδη δέ, διὰ τοῦ προσφάτου νόμου περὶ ὀλιστικῆς σεξουαλικῆς διαπαιδαγώγησης, ἢ πρόσβαση αὐτὴ ἔχει καὶ νομικὴ κάλυψη) καὶ τὰ ὁποῖα κείμενα προωθοῦν καὶ διδάσκουν στὰ παιδιά μας τὶς πιὸ πάνω σαφῶς ἀντίθετες μὲ τὴν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας θέσεις.

Πραγματικὸς, λοιπόν, ἂν καὶ συγκεκαλυμμένος στόχος τοῦ μαθήματος Σ.Δ. δὲν εἶναι νὰ προστατεύσει τὰ παιδιά ἀπὸ τὸ νὰ γίνουν θύματα σεξουαλικῆς κακοποίησης, ἀλλὰ νὰ τὰ καταστήσει διὰ τῆς μεθόδου τῆς “πλύσεως τοῦ ἐγκεφάλου” (« Τὸ σῶμα σας σᾶς ἀνήκει! Ἀπολαῦστε τὴ σεξουαλικὴ ἡδονὴ ἐλεύθερα»! κλπ., κ.λπ.) ὄχι ἐλεύθερες προσωπικότητες, ἀλλὰ εὐνουχισμένα ἀνδράποδα ὑποδουλωμένα στὴν ἡδονὴ καὶ εὐκόλως χειραγωγήσιμα ἀπὸ κάθε αὐτόκλητο σωτήρα καὶ δικτάτορα. (Ὡς ἱερέας μπορῶ νὰ μαρτυρήσω γιὰ τὴν ὡς ἄνω διαδικασία «πλύσεως ἐγκεφάλου» καὶ βάνουσης προσβολῆς τῆς παιδικῆς ἀθωότητος καὶ αἰδοῦς, ποὺ ἔλαβαν χώρα σὲ κάποια σχολεῖα. Τὰ ἔχω ἀκούσει μὲ τὰ ἴδια μου τὰ αὐτιὰ, τόσο ἀπὸ γονεῖς ὅσο καὶ ἀπὸ παιδιά).

Στὸν ἀντίποδα, λοιπόν, τῶν ὅσων διδάσκει ἡ Ἐκκλησία περὶ τῆς γενετήσιας ζωῆς καὶ τὸν Γάμο εὐρίσκεται ἡ ὅλη φιλοσοφία τοῦ μαθήματος τῆς Σ.Δ.. Τὰ παιδιά μας δὲν διδάσκονται ὅτι «ὁ Θεὸς ἐποίησε τὸν ἄνθρωπο ἄρσεν καὶ θῆλυ». Δὲν προβάλλεται ἡ ἀγνότητα καὶ ἡ ἐγκράτεια μέχρι τὸν Γάμο. Δὲν τονίζεται ὅτι ὁ Γάμος εἶναι τίμιος καὶ ἡ κοίτη τῶν συζύγων ἀμίαντος· ὅτι ἐντὸς τοῦ Γάμου τὸ γενετήσιο ἔνστικτο πραγματώνει τὴν ἀποστολὴν του διὰ τῆς τεκνογονίας· ὅτι τὸ ἱερὸ ἔργο τῆς μητρότητας ἀρχίζει ἀπὸ τὴ σύλληψη καὶ ὅτι ἡ θανάτωση τοῦ ἐμβρύου ἀπὸ ἰατρὸ εἶναι φόνος ἐκ προμελέτης.

Δὲν διδάσκεται ὅτι ἡ ἡδονοβλεψία, ἡ ἀκαθαρσία (δηλαδὴ ὁ ἀντανισμός), οἱ προγαμιαῖες καὶ ἐξωσυζυγικὲς σεξουαλικὲς σχέσεις, ἡ ἀρσενοκοιτία (ἐνεργητικὴ καὶ παθητικὴ) καὶ οἱ ἀσελγεῖς γενετήσιες πράξεις, ἀκόμη καὶ μεταξὺ συζύγων, εἶναι ἁμαρτήματα

σοβαρότατα καὶ ἂν δὲν ὑπάρξει μετάνοια μᾶς στεροῦν την Βασιλεία τῶν Ουρανῶν.

Ἀντιθέτως, προπαγανδίζεται ἡ σεξουαλικὴ ἀσυδοσία. Τὰ πάντα ἐπιτρέπονται! Φτάνει νὰ τὸ θέλει τὸ παιδὶ καὶ νὰ ὑπάρχει ἀμοιβαία συναίνεση!

Μιλῆσαμε γιὰ τοὺς ἐκπαιδευτικούς, οἱ ὅποιοι, γιὰ δέκα περίπου χρόνια, μένοντας πιστοὶ στὸ ἱερὸ τους καθῆκον νὰ διδάξουν καὶ νὰ μεταγγίσουν στὰ παιδιὰ μας ἦθος, ἀξίες καὶ στάσεις ζωῆς, σύμφωνα με τὴν Ἑλληνορθόδοξη Παράδοση (ὅπως ἀκριβῶς εἶναι καὶ ὁ σκοπὸς τῆς κυπριακῆς ἐκπαίδευσης) ἀρνήθησαν νὰ ἀκολουθήσουν ὁδηγίες διδασκαλίας τοῦ μαθήματος Σ.Δ., οἱ ὁποῖες προωθοῦσαν τὴν «ἰδεολογία» τοῦ πανσεξουαλισμοῦ. Κάποιοι ἐξ αὐτῶν εἶναι παρόντες καὶ τοὺς ἀπευθύνουμε τὸν δίκαιο ἔπαινο.

Ὅμως τὰ πράγματα δυσκολεύουν... Οἱ ὑπέρμαχοι τοῦ πανσεξουαλισμοῦ, ὅπως ἀναφέραμε, πέτυχαν νὰ ψηφισθεῖ νόμος ποὺ νὰ κατοχυρώνει τὴν ἰδεολογία τους, ἔστω καὶ ἂν εἶναι σαφέστατα ἀντισυνταγματικός. Τὴν μεγάλη μάχη ἀντίστασης καλοῦνται νὰ ἀναλάβουν οἱ γονεῖς καὶ μάλιστα οἱ γονεῖς οἱ ὅποιοι ζοῦν συνειδητὰ τὴν μυστηριακὴ ζωὴ καὶ ἀγωνίζονται νὰ ἐφαρμόσουν στὴ ζωὴ τους τὶς ἐντολὲς τοῦ Κυρίου μας.

Στὴν συνέχεια, με κάθε δυνατὴ συντομία, θὰ διατυπώσουμε κάποιες σκέψεις σχετικὰ με τὴν γενετήσια ἀγωγή τῶν τέκνων, μέσα στὴν Ὁρθόδοξη οἰκογένεια.

Οἱ γονεῖς πρέπει νὰ γνωρίζουν ὅτι τὰ σαρκικὰ πάθη κληρονομοῦνται ἀπὸ τοὺς ἰδίους στὰ παιδιὰ τους. Γι' αὐτὸ καὶ ἔχουν ὑποχρέωση, στὰ πλαίσια τῶν συζυγικῶν σχέσεων, νὰ μὴν ἀφήνουν τὸν ἑαυτὸ τους ἀχαλίνωτο, ἀλλὰ νὰ ἀγωνίζονται, ὅπως λέει ὁ Ἅγιος Παῖσιος, νὰ ὑποτάξουν τὴν σάρκα στὸ πνεῦμα. Γιατί, ἂν δὲν ὑπάρχει ἐγκράτεια καὶ σωφροσύνη στὶς συζυγικὲς σχέσεις, λέει ὁ Ἅγιος, οἱ γονεῖς θὰ μεταδώσουν τὸ σαρκικὸ πάθος στὰ παιδιὰ τους. Τὸ σαρκικὸ φρόνημα σὲ μερικὰ παιδιὰ μπορεῖ νὰ εἶναι μικρῆς ἐντάσεως, ἐνῶ σὲ ἄλλα πολὺ μεγαλύτερο. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ

προσέγγιση στα θέματα της γενετήσιας αγωγής πρέπει να γίνεται έξατομικευμένα. Οι γονείς έχουν υποχρέωση να προστατεύσουν τα παιδιά τους από την πρόωρη αφύπνιση του σεξουαλικού ένστίκτου. Να τα διδάξουν με το παράδειγμά τους την ἀρετή της σεμνότητας. Σεμνότητα και κάλυψη της γυμνότητας, τόσο τῶν γονέων ὅσο και τῶν παιδιῶν, ἀγοριῶν καὶ κοριτσιῶν, ὄχι μόνο ἐκτὸς οἰκίας, ἀλλὰ καὶ ἐντὸς τοῦ σπιτιοῦ. Ἡ αἰδῶς, τὸ αἶσθημα τῆς ντροπῆς εἶναι ἔμφυτο στὸν ἄνθρωπο. Ἐνα ἀπὸ τὰ «ἐπιτεύγματα», δυστυχῶς, τοῦ διαβόλου καὶ τῶν ὀργάνων του εἶναι νὰ περάσει τὸ μήνυμα ὅτι ἡ αἰδῶς δὲν εἶναι ἔμφυτη, ἀλλὰ δῆθεν ἐπινόηση τοῦ χριστιανισμοῦ, ἢ ἐκδήλωση, τάχα, ψυχικῆς διαταραχῆς!

Πρὶν λίγα χρόνια. μιὰ μητέρα μᾶς ἀνέφερε τὸ ἐξῆς ἀπίστευτο ἀλλὰ ἀληθινό: Ἡ πόρτα τοῦ ἀποχωρητηρίου Νηπιαγωγείου, ὅπου πήγαινε τὸ παιδάκι της, ἔμενε πάντα ἀνοικτή. Τὸ παιδάκι της ἀρνεῖτο νὰ ἐκτεθεῖ γυμνὸ στὰ μάτια τῶν ἄλλων νηπίων καὶ ἡ μητέρα παραπονέθηκε στὴν Διεύθυνση τοῦ Νηπιαγωγείου, ἡ ὁποία, οὔτε λίγο οὔτε πολὺ, τὴν θεώρησε παράλογη, λέγοντάς της:

«Τὰ παιδιά εἶναι ἀθῶα καὶ τὸ παιδί σου κακῶς ντρέπεται νὰ ἐκτεθεῖ γυμνό!».

Γιὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐπικίνδυνης πρόωρης αφύπνισης τοῦ σεξουαλικού ένστίκτου θὰ παραπέμψομε σὲ ὅσα πολὺ εὔστοχα ἀναφέρει ὁ ἱερέας καὶ παιδοψυχίατρος π. Ἀντώνιος Στυλιανᾶκης, πρὸ δεκαπέντε ἐτῶν. (Ἀρχ. Ἀντωνίου Στυλιανᾶκη, Οἱ Ψυχοπαιδαγωγικὲς Ἀρχὲς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν μποροῦν νὰ ἐφαρμοστοῦν σήμερα;, ἐκδ. Συναξάρι, Ἀθήνα 2010²). Προφανῶς σήμερα, μὲ τὴν ἀλματώδη διάδοση τοῦ διαδικτύου, στὸ ὁποῖο ἔχουν πρόσβαση πλέον καὶ τὰ νήπια, τὰ πράγματα εἶναι ἀκόμη πιὸ ἐπικίνδυνα καὶ ἀνησυχητικά!

«Γονεῖς! Προσοχὴ στὰ ἀκούσματα καὶ στὰ θεάματα τῶν παιδιῶν! Πρέπει, ἐνῶ τὰ παιδιά εἶναι σὲ μικρὴ ἡλικία, νὰ τὰ προστατέψουμε μὲ τὴν πρόληψη τῶν ἐπιβλαβῶν ἀσμάτων καὶ θεαμάτων. Νὰ μὴν βλέπουν καὶ νὰ μὴν ἀκούουν αἰσχρὰ καὶ ἀνήθικα καὶ πολλὰς φορὲς σατανικὰ τραγούδια (ὅπως heavy metal music)

καὶ θεάματα (ἄθλια βιντεοκλίπ καὶ στὶς μέρες μας ἄθλια θεάματα στο TIKTOK) ποὺ ἐξάπτουν καὶ διαστρέφουν τὴν φαντασία καὶ φουντώνουν τὶς σεξουαλικὲς ὀρμὲς καὶ τὰ πάθη».

Ὁ π. Ἀντώνιος, ὡς παιδοψυχίατρος, δίνει καὶ λύσεις:

Τὸ κενὸ, ποὺ δημιουργεῖ ἢ ἀπαγόρευση, νὰ τὸ καλύψουμε μὲ τὸ νὰ προσφέρουμε ὑγιῆ καὶ εὐλαβῆ ἀκούσματα καὶ θεάματα στὰ παιδιά, ὅπως ψαλμοὺς, ὕμνους, παραδοσιακὰ τραγούδια, καθὼς καὶ βίους Ἁγίων ποὺ παλαιότερα ὑπῆρχαν σὲ βιντεοκασέττες καὶ στὶς μέρες μας ὑπάρχουν στὸ διαδίκτυο (τὸ ὁποῖο ἔχει καὶ τὴν θετικὴν πλευρά). Ἐπίσης, νὰ ἐμπνεύσουμε στὰ παιδιά μας, μὲ τὸ παράδειγμά μας, τὸ φιλότιμο καὶ τὴν πειθὸν, τὴν ἀγάπην πρὸς τὰ βιβλία. Εἶναι μεγάλη εὐλογία ποὺ στὶς μέρες μας ὑπάρχουν πληθώρα εἰκονογραφημένων βιβλίων γιὰ παιδιά καὶ ἐφήβους, μὲ περιεχόμενο ψυχοφελές, ποὺ θὰ τοὺς ἐμπνεύσει τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν Χριστὸ καὶ τοὺς Ἁγίους καὶ θὰ τοὺς βοηθήσει νὰ ἀποκτήσουν ὑγιῆ αἰσθητήριον, γιὰ νὰ μποροῦν νὰ ἀπορρίψουν ὡς ἀπεχθῆ καὶ ἀηδιαστικὰ τὰ θεάματα ποὺ προσβάλλουν τὴν γενετήσια αἰδῶ καὶ ἐξωθοῦν στὴν σεξουαλικὴ ἀσυδοσία.

Ὁ π. Ἀντώνιος, ὡς ἔμπειρος πνευματικὸς, παιδαγωγὸς καὶ ἱατρὸς κρούει τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου πρὸς τοὺς γονεῖς:

«Σὲ καμμιά περίπτωση νὰ μὴν ἀφήνετε τὰ παιδιά νὰ βλέπουν τηλεόραση χωρὶς τὴν δικὴ σας παρουσία». Στὴν θέσιν τῆς τηλεόρασης ἅς ἐννοήσουμε σήμερον τὴν ὀθόνη τοῦ κινητοῦ ἢ τοῦ τάμπλετ ἢ τοῦ ἠλεκτρονικοῦ ὑπολογιστῆ.

Στὸ εὐαίσθητο ζήτημα τῆς ἐνημέρωσης τῶν παιδιῶν γιὰ τὰ ζητήματα τῆς γενετήσιας ζωῆς ὁ Γέροντας Ἀθανάσιος Μυτηλιναῖος, σὲ προφορικὴ ὁμιλία του, συστήνει τὰ ἑξῆς:

Σὲ ἀπορίες τῶν παιδιῶν θὰ ἀπαντήσουμε ἀπλὰ καὶ μὲ εἰλικρίνεια. Δὲν θὰ λέμε ψέματα (λ.χ. ὅτι τὰ παιδιά τὰ φέρνει ὁ πελαργός), ἀλλὰ οὔτε θὰ κάνουμε λεπτομερῆ ἀναφορὰ σὲ ἀνατομίας. Ἀναφορὰ στὴν ἀνατομία τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος δὲν πρέπει νὰ γίνῃ ὅταν τὸ παιδί εἶναι κάτω τῶν δώδεκα ἐτῶν. Ὁ

Γέροντας ἔδινε πολλή ἔμφαση στὴν ἀνάγκη ὅπως τὸ παιδί ἔχει τὴν ἄνεση νὰ ἀπευθύνεται στοὺς γονεῖς του καὶ νὰ παίρνει ἀπὸ αὐτοὺς ἀπαντήσεις στὰ ζητήματα αὐτά.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Ἅγιος Παῖσιος συμβουλεύει παρόμοια:

«Τὰ παιδιά πρέπει νὰ συζητοῦν μὲ τοὺς γονεῖς τους, νὰ τοὺς λένε τοὺς λογισμοὺς τους.(...) Κανονικὰ τὸ παιδί πρέπει νὰ ἐξομολογῆται πρῶτα στὴν μητέρα καὶ μετὰ στὸν Πνευματικό. (...) Ἄν τὸ παιδί λήη τὰ πρόβλήματά του μόνο στὸν Πνευματικό, πῶς μποροῦν οἱ γονεῖς νὰ τὸ βοηθήσουν ἀφοῦ δὲν ξέρουν τι τὸ ἀπασχολεῖ;». (Γέροντος Παΐσιου Ἀγιορείτου Λόγοι Δ΄, Οἰκογένειακὴ Ζωή, ἐκδ. Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου «Εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος», Σουρωτὴ Θεσσαλονίκη 2002, σελ.130).

Μεγάλη, λοιπόν, ἡ πρόσκληση πρὸς τὶς μητέρες: Νὰ ἀγωνισθοῦν νὰ γίνουν Ἁγίες, ἔτσι ὥστε νὰ ἐμπνέουν ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στὰ παιδιά τους, (προκειμένου αὐτὰ νὰ νοιώσουν τὴν ἄνεση νὰ ἀνοίξουν ἐνώπιόν τους τὴν καρδιά τους) καὶ γιὰ νὰ εἶναι σὲ θέση (οἱ μητέρες) νὰ δώσουν σαφεῖς καὶ ὀρθές ἀπαντήσεις στὰ παιδικὰ καὶ ἐφηβικὰ ἐρωτήματα. Τέτοια ἁγία μητέρα ἦταν ἡ ἀγράμματη ἀλλὰ σοφὴ Θεοδώρα, μητέρα τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου Τσαλίκη, κατὰ τὴν ὁμολογία τοῦ ἴδιου.

Ἀφήσαμε τελευταία, γιὰ νὰ ἀναλύσουμε, ἐν συντομίᾳ βέβαια, δύο καίρια ζητήματα, ποὺ ἔχουν σχέση μὲ τὴν γενετήσια ἀγωγή τῶν παιδιῶν καὶ ἐφήβων. Αὐτὰ τὰ ζητήματα παλαιότερα ἴσως νὰ μὴν τολμούσαμε, ἀκόμη καὶ ὡς ἱερεῖς, νὰ τὰ ἀγγίξουμε σὲ ὁμιλίες σὰν καὶ αὐτή. Τὸ πρῶτο ἔχει σχέση μὲ τὸ καταμόνας ἀμάρτημα, ἢ τὸ ἀμάρτημα τῆς αὐτοϊκανοποίησης ἢ τοῦ ἀντανισμοῦ (ὅπως ἔχει πλέον καθιερωθεῖ στὸν χῶρο τῆς Ἐπιστήμης). Θὰ μιλήσω κυρίως σὰν ἱερέας -πνευματικὸς, ποὺ μὲ ἐλέησε ὁ Κύριος νὰ ἀκούω, ἐδῶ καὶ τριάντα σχεδὸν χρόνια, στὰ πλαίσια τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἱερῆς Ἐξομολόγησης, τὰ κρυπτὰ καὶ φανερὰ τῆς καρδίας καὶ διανοίας πολλῶν παιδιῶν, ἐφήβων καὶ νέων. Ὅμως, πρέπει νὰ σᾶς πῶ ὅτι τὸ ζήτημα αὐτὸ τὸ μελέτησα ἐκτενῶς καὶ ἀπὸ τὴν σκοπιὰ τῆς ἰατρικῆς καὶ ψυχολογίας. Ὑπάρχει ἡ ἀντίληψη ὅτι εἶναι τόσο εὐρέως

διαδεδομένη ή συνήθεια αυτή, ώστε πολλοί, ακόμη και έπιστήμονες, ισχυρίζονται ότι είναι φυσιολογική, ακόμη και έπιβεβλημένη, τουλάχιστον κατά την διάρκεια της έφηβείας. Σ' αυτό το σημείο θα μιλήσω απόλυτα και άυστηρά, έστω και άν στην κατ' ιδίαν έπικοινωνία μου με παιδιά και έφήβους μιλῶ με πολλή έπεικεια, γιατί γνωρίζω τους πειρασμούς και τις δυσκολίες τους. Η πράξη του άνανισμού είναι άμαρτία και αυτό μάς τὸ λέει, έξ άποκαλύψεως, ὁ ίδιος ὁ Δημιουργὸς τοῦ άνθρώπου, ὁ ένανθρωπήσας Υἱὸς και Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός. Άν είναι άμαρτία και ἡ άπλή έμπαθής θέαση γυναικὸς «πρὸς τὸ έπιθυμῆσαι» (Ματθ. 5, 28), ὅπως μάς διδάσκει ὁ Κύριος μας στην ἐπὶ τοῦ Ὅρους Ὁμιλία, πόσω μάλλον είναι άμαρτωλή ἡ εξέλιξη τῆς έπιθυμίας σὲ πράξη, έστω και χωρὶς τὴν παρουσία ἄλλου προσώπου.

Άλλὰ και οἱ σοβαροὶ Ἐπιστήμονες κατατάσσουν τὸν άνανισμό στὸν κατάλογο τῶν σεξουαλικῶν παρεκκλίσεων. Αναφέρει ὁ σοφὸς ψυχίατρος Ἀσπιώτης, ὁ ὁποῖος, ἐπὶ σειρᾶ δεκαετιῶν άσχολήθηκε με ζητήματα Ἰατρικῆς Ψυχολογίας και ψυχικῆς ὑγιεινῆς:

«Ὁ άνανισμὸς είναι ἕναν άφύσικον μέσο ὑποκαταστάσεως και άπόπειρα λύσεως μιᾶς σεξουαλικῆς έπιθυμίας. (...) Πρὸ πάντων συνεπάγεται έξασθένεισιν τῆς θελήσεως ἡ ὁποία (...) έμποδίζει τὴν ώρίμανσιν σὲ πλήρη προσωπικότητα. Ἀφηρημάδα, ἔλλειψις έπιμονῆς, ιδιοτροπία, ἔλλειψις ένδιαφέροντος και άπάθεια, είναι συχνὰ τὰ γνωρίσματα νέων οἱ ὁποῖοι ἐπιδίδονται καθ' ἑξιν στὸν άνανισμόν. (...) Ὁ άνανισμὸς είναι κακὸς διότι προκαλεῖ ὑποδούλωσιν». (Άρ. Α. Ἀσπιώτης, Ἡ Σεξουαλικὴ σφαῖρα και ὁ νέος άνθρωπος, έκδ. Ἰνστιτοῦτο ἰατρικῆς ψυχολογίας και ψυχικῆς ὑγιεινῆς, Ἀθήναι 1969, σελ. 70 έπ.).

Θὰ μπορούσαμε νὰ γράψουμε και ἄλλα πολλά. Είναι γι' αυτό πὸν μάς καταλαμβάνει ἱερὴ άγανάκτηση ὅταν διαπιστώνουμε ὅτι, διαμέσου τοῦ μαθήματος τῆς Σ.Δ., ὁ άνανισμὸς ὄχι μόνο άμνηστεύεται ἀλλὰ διαφημίζεται ὡς φυσικὴ, ὠφέλιμη ἢ και έπιβεβλημένη συνήθεια. Δυστυχῶς στὶς μέρες μας έξ αίτίας και τῆς εὔρειας διάδοσης τῶν «πορνοθεαμάτων», τὰ ὁποῖα έντελῶς

ἀνεξέλεγκτα προβάλλονται στο διαδίκτυο και είναι ἐλευθέρως προσβάσιμα για παιδιά και ἐφήβους, ὁ ἀντανισμὸς καθίσταται, πολὺ συχνὰ, ἕξις και πάθος, πραγματικὸς τύραννος τῶν τέκνων μας. Γι' αὐτὸ και καλοῦμε τοὺς γονεῖς σὲ ἀντίσταση:

Νὰ θωρακίσουν ἀφενὸς, κατὰ τὸ δυνατόν, τὰ παιδιά τους ἀπὸ τὴν πρόκληση και τὸν πειρασμὸ τῶν πορνοθεαμάτων, ποὺ εἶναι ἡ κύρια αἰτία ποὺ συνήθως ὀδηγεῖ τὰ παιδιά σ' αὐτὸ τὸ πάθος. Και ἀπὸ τὴν ἄλλη, νὰ τολμήσουν και νὰ μὴ φοβηθοῦν (ὅπως ἔχουν ἤδη πράξει μερικοὶ γενναῖοι) νὰ ἀπευθυνθοῦν μὲ παρρησία πρὸς δασκάλους και καθηγητὲς, (οἱ ὁποῖοι δυστυχῶς κατὰ παράβασιν κάθε δεοντολογίας ἔχουν τὸ θράσος νὰ προβάλλουν τὸν ἀντανισμὸ ὡς φυσιολογική και μάλιστα ἐπιβεβλημένη συνήθεια) και νὰ ἀσκῆσουν δίκαιον ἔλεγχο λέγοντάς τους:

«Δὲν σᾶς ἐπιτρέπουμε νὰ διδάσκετε και νὰ ὠθεῖτε τὰ παιδιά μας σὲ συμπεριφορὲς ἀντίθετες μὲ τὶς ἐντολὲς τοῦ Κυρίου μας».

Θὰ ἤθελα νὰ κλείσω τὴν ἀναφορὰ μου στο ζήτημα αὐτὸ μὲ τὸ νὰ καταρρίψω ἓνα μῦθο και νὰ προβάλω μιὰ μεγάλη ἀλήθεια (Μιλῶ ἐξ ἰδίας πείρας, ὡς ἱερέας - ἐξομολόγος). Ἕνας μῦθος εἶναι ὅτι, στὶς μέρες μας, ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ ἔφηβοι ὑποπίπτουν στο ἁμάρτημα τοῦ ἀντανισμοῦ. Ἡ μεγάλη ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὑπάρχουν και σήμερα ἔφηβοι, ἔστω και ὀλίγοι, οἱ ὁποῖοι τηροῦν συνειδητὰ τὴν ἐντολὴ τοῦ Κυρίου και, ζώντας τὴν μυστηριακὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, παραμένουν ἀγνοὶ και σὲ σχέση μὲ τὴν ἁμαρτία αὐτὴν. Εἶναι μὲν ὀλίγοι ἀλλὰ εἶναι οἱ ἐκλεκτοί! Ζοῦν τὴν ἐν Χριστῷ ἐλευθερία και χαρὰ, ἔχουν διαύγεια πνεύματος και εὐρωστία σώματος και συνήθως εἶναι οἱ ἄριστοι τῶν ἀρίστων σὲ σχολικὲς και πολλὰς φορὲς και σὲ ἀθλητικὲς ἢ μουσικὲς ἢ καλλιτεχνικὲς ἐπιδόσεις.

Ἄφησα τελευταῖο τὸ πλέον καιτὸ και ἐπίκαιρο ζήτημα τῆς ὁμοφυλοφιλίας. Ἐξ ἀνάγκης θὰ εἶμαι πολὺ σύντομος. Κατ' ἀρχὴν, πρέπει νὰ γίνῃ μιὰ σαφὴς διάκριση ἀνάμεσα σὲ ὁμοφυλοφιλικὲς τάσεις ἀπὸ τὴν μιὰ και σὲ ὁμοφυλοφιλικὲς πράξεις ἀπὸ τὴν ἄλλη. Ὑπάρχουν πράγματι παιδιά τὰ ὁποῖα, για διάφορους λόγους ποὺ

δὲν ἔχουμε χρόνο νὰ ἀναλύσουμε, γεννῶνται μὲ ἰσχυρὲς τάσεις πρὸς τὴν ὁμοφυλοφιλία. Ἄν τὰ παιδιὰ αὐτὰ ἀγωνισθοῦν καὶ δὲν ὀδηγηθοῦν, ἐξ αἰτίας τῶν τάσεων αὐτῶν, σὲ πράξεις ἀμαρτωλῆς προφανῶς καὶ εἶναι ἄξια κάθε ἐπαίνου. Εὐθύνη ὑπάρχει ἀπὸ τὴν στιγμή ποῦ ἡ ροπὴ ὀδηγήσει σὲ ἀντίστοιχες πράξεις.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ θὰ ἤθελα νὰ παραπέμψω σὲ μιὰ συμβουλὴ ποῦ ἔδωσε ὁ μεγάλος παιδαγωγὸς τοῦ 20^{ου} αἰῶνα, Ἅγιος Πορφύριος σὲ μητέρα κοριτσιῶν, ποῦ ἔχει σχέση μὲ τὸ ζήτημα τῆς ὁμοφυλοφιλίας:

«Δὲν χρειάζεται νὰ φορᾶς παντελόνια στὰ κοριτσάκια σου. Κατευθείαν φουστανάκια. Ὅταν φορᾶνε ἀντρικὰ παντελόνια χαλάει ὁ ψυχισμὸς τους. Κάτι παθαίνει καὶ μετὰ δὲν ἀγαπᾶνε τοὺς ἄνδρες τους ὅταν παντρευτοῦν. (...) Οἱ ὁμοφυλοφιλικὲς τάσεις ἀρχίζουν ἀπὸ τὴν βρεφικὴ ἡλικία. Ἀπόφυγε ἐντελῶς τὰ παντελόνια. Ἐκεῖ ποῦ πιέζουν ἀνάμεσα στὰ πόδια εἶναι τὰ κύτταρα τῆς ἡδονῆς, τὰ ὁποῖα εἶναι εὐπαθῆ καὶ ἀδρανοποιοῦνται μὲ τὴν πίεση, καταστρέφονται καὶ δὲν ἱκανοποιοῦνται ἀπὸ τοὺς ἄνδρες τους καὶ ζητᾶνε μὴ φυσιολογικὲς διεξόδους». (Ἁγίου Πορφυρίου Κουσοκαλυβίτου, Ἔνας νὰ μὲ ἀκούσει... καὶ θὰ τοῦ στείλει ὁ Θεὸς πλούσια τὴ Χάρη Του!, ἐκδ. Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος, Μήλεσι 2018², σελ. 45).

Στὸν κατάλογο τῶν σεξουαλικῶν διαστροφῶν ἢ παρεκκλίσεων κατατάσσει τὴν ὁμοφυλοφιλία καὶ ὁ Ψυχίατρος Ἀσπιώτης. Ἀναφέρει σχετικὰ:

«Καθένας ὁ ὁποῖος ἔχει μελετήσῃ τὸ θέμα καὶ ἰδῆ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἐλαττώματος εἰς τὸ νευρικὸν σύστημα καὶ τὸν ψυχικὸν ὀργανισμὸν δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ βλέπῃ ὅτι ὀλόκληρος ἡ κατάστασις εἶναι ἀνώμαλος καὶ βλαβερὰ». (ὁ.π. σελ. 58). (Προφανῶς ἀναφέρεται σὲ ὁμοφυλόφιλους, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τὴν τάση ἔχουν προχωρήσει σὲ διενέργεια ὁμοφυλικῶν πράξεων). Καὶ συνεχίζει, σημειώνοντας κάτι πολὺ σημαντικὸ ποῦ πρέπει νὰ ἔχουν ὑπόψιν τους οἱ γονεῖς:

«Ἡ ὁμοφυλοφιλία εἶναι μολυσματικὴ διότι ὁ ὁμοφυλόφιλος χρειάζεται ἓνα σύντροφο καὶ εὐρίσκεται διαρκῶς εἰς ἐνέδραν διὰ πιθανοὺς διεστραμμένους, καὶ, καθὼς ἡ συνήθεια τοῦ ἐλαττώματος ἀποκτᾶται εὐκόλως, καὶ, ἐὰν ἀποκτηθῆ, δυσκόλως θεραπεύεται, εἶναι πολὺ σοβαρὸν καὶ ἐπικίνδυνον ἐὰν ἀρχίσῃ εἰς ὅποιανδήποτε κοινωνίαν ἢ προπαγάνδα τῆς ὁμοφυλοφιλίας». (Ὁ.π.)

Ὅμως, πρέπει μετ' ἐμφάσεως νὰ τὸ τονίσουμε:

Ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὰ αἷτια, κληρονομικὰ ἢ ἐπίκτητα, ποὺ προκαλοῦν ὁμοφυλοφυλικές τάσεις, αὐτὲς καθ' ἑαυτὲς οἱ σεξουαλικές ὁμοφυλοφυλικές πράξεις εἶναι σοβαρὰ ἁμαρτήματα καὶ ἂν σὲ σχέσῃ μ' αὐτὰ δὲν ὑπάρξει μετάνοια, ἐμποδίζεται ἡ εἴσοδος στὴν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Ἀναφέρει σχετικὰ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, πρὸς Κορινθίους Α΄, κεφάλαιο 6 στίχ. 9-10: «Μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωλολάτραι οὔτε μοιχοὶ οὔτε μαλακοὶ οὔτε ἀρσενοκοῖται (...) βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν». (ὑπὸ τὸν ὄρο «μαλακός» ἐννοεῖται ὁ παθητικὸς ὁμοφυλόφιλος καὶ ὑπὸ τὸν ὄρο «ἀρσενοκοίτης» ὁ ἐνεργητικὸς ὁμοφυλόφιλος).

Βεβαίως, ὡς ἱερεῖς ὀφείλουμε νὰ στηλιτεύουμε τὴν ἁμαρτία. Τὸν ἁμαρτωλὸ ὅμως ὡς ἀδελφὸ μας «ὑπὲρ οὗ Χριστὸς ἀπέθανε» ἔχουμε χρέος ὅλοι μας νὰ τὸν ἀγαποῦμε καὶ νὰ προσευχόμαστε ὅπως ἔλθει σὲ αὐτογνωσία καὶ μετάνοια. Καὶ προφανῶς ὄχι νὰ τὸν διαπομπεύουμε καὶ πολὺ περισσότερο νὰ τὸν ὑβρίζουμε καὶ νὰ τοῦ ἀσκοῦμε οἷονδήποτε ψυχολογικὸ ἢ σωματικὸ ἐκφοβισμό.

Συμπερασματικὰ θὰ λέγαμε τὰ ἑξῆς:

Ἡ στοχοθεσία, τὸ περιεχόμενον καὶ ἡ μέθοδος διδασκαλίας τοῦ μαθήματος Σ.Δ., ὅπως μέχρι σήμερα διδάσκεται καὶ ὅπως μετὰ τὴν πρόσφατὴ ψηφισθέντα νόμο προγραμματίζεται νὰ διδαχθεῖ, εὐρίσκονται σὲ σαφὴ ἀντίθεση μετὰ τὴν Ὁρθόδοξον περὶ Γενετήσιας Ἀγωγῆς καὶ ζωῆς Ἠθικῆς. Εἶναι συνάμα καὶ ἀντισυνταγματικὸς. Ἐπομένως πρέπει ἄμεσα νὰ καταργηθεῖ.

Ἄν τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας θεωρεῖ σκόπιμο νὰ εἰσαχθεῖ ἓνα τέτοιο μάθημα στὰ σχολεῖα, πρέπει ἢ στοχοθεσίᾳ, τὸ περιεχόμενο καὶ ὁ τρόπος διδασκαλίας νὰ εἶναι σύμφωνα μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ Ἠθικὴ. Ἡ διδακτέα ὕλη του νὰ ἔχει τὴν ἔγκρισιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου καὶ ἡ διδασκαλία του νὰ ἀνατεθεῖ σὲ εἰδικὰ καταρτισμένους Θεολόγους. Τὸ μάθημα, βέβαια, τῆς Βιολογίας θὰ συνεχίζει νὰ διδάσκεται ἀπὸ τοὺς Βιολόγους ἐκπαιδευτικούς.

Σὲ περίπτωσιν ποὺ ἡ Βουλὴ δὲν καταργήσει τὸν ὡς ἄνω σαφῶς ἀντισυνταγματικὸ νόμον καὶ τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας ἐπιμένει, «ὡς μὴ ὄφειλε», στὴν ὑποχρεωτικότητά του καὶ μάλιστα μὲ τὴν ὑφισταμένη στοχοθεσίᾳ καὶ περιεχόμενο ποὺ εἶναι ἀντίθετα μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ Ἠθικὴ, τότε οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ γονεῖς καλοῦνται νὰ ἀπαιτήσουν τὴν ἀπαλλαγὴ τῶν τέκνων τους ἀπὸ τὴν παρακολούθησιν τοῦ ὡς ἄνω μαθήματος. Τονίζουμε δὲ ὅτι ὁμιλώντας γιὰ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὸ μάθημα τῆς σεξουαλικῆς διαπαιδαγώγησιν ἐννοοῦμε ὄχι ἀπλῶς τὴν μὴ συμμετοχὴ στὸ μάθημα, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀποχώρησιν τῶν μαθητῶν ἀπὸ τὴν αἴθουσα διδασκαλίας, ὅταν αὐτὸ θὰ διδάσκεται. Καὶ τοῦτο γιὰτὶ θεωροῦμε ὅτι ἀκόμη καὶ «ἢ ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ» θέασι, ἀπὸ μέρους ἐνὸς ἀνηλίκου, φωτογραφιῶν, βίντεο, σχεδίων κ.λπ. γεννητικῶν ὀργάνων ἢ γυμνῶν ἀνθρώπων μπορεῖ νὰ προσβάλλει βάνουσα τὴν αἰδῶ του καὶ νὰ πυροδοτήσει, ἐνδεχομένως, ἐντονες σεξουαλικὲς ἐπιθυμίαι. (Σημειοτέον, ὅτι τέτοιου εἴδους προβολές μπορεῖ νὰ ἐμπίπτουν στὰ ὅρια τῆς σεξουαλικῆς παρενόχλησιν ἀνηλίκου!).

Πρέπει μετ' ἐμφάσεως νὰ τονίσουμε καὶ πάλι ὅτι πρώτη καὶ κύρια ἀπαίτησις τῶν Ὁρθοδόξων χριστιανῶν γονέων πρέπει νὰ εἶναι ἢ ἄμεση κατάργησις τοῦ ἀντισυνταγματικοῦ αὐτοῦ νόμου περὶ ὀλιστικῆς σεξουαλικῆς διαπαιδαγώγησιν ἔτσι ὥστε κανένα ἀπολύτως παιδί νὰ μὴν κινδυνεύει νὰ γίνῃ θύμα σεξουαλικῆς παραπληροφόρησιν καὶ παραπλάνησιν. Διότι ναὶ μὲν ἢ ἀποχώρησις τοῦ παιδιοῦ ἀπὸ τὴν αἴθουσα διδασκαλίας, ὅταν διδάσκεται τὸ μάθημα, τὸ προστατεύει ἀπὸ τὸ νὰ μὴ γίνῃ δέκτης

βλαπτικῶν μηνυμάτων, θεαμάτων, ἀκροαμάτων κ.λπ., ἀπὸ τὴν ἄλλη ὁμως, αὐτὴ ἢ ἀποχώρησις δὲν μπορεῖ νὰ ἐξουδετερώσει ἓνα ἄλλο σοβαρὸ κίνδυνος:

Τὸ ἀθῶο παιδὶ νὰ γίνῃ θῦμα σεξουαλικῆς παραπλάνησις ἢ καὶ κακοποιήσις ἀπὸ συμμαθητῆ τοῦ ἢ μεγαλύτερό τοῦ, ὁ ὁποῖος παρακολούθησε τὰ μαθήματα Σ.Δ. καὶ καταλλήλως «μυήθηκε» σὲ κάθε εἶδος σεξουαλικῆ ἀσελγῆ συμπεριφορά.

Τὸ μήνυμα, λοιπόν, ποῦ μὲ στεντόρεια τὴν φωνὴ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ἀπευθύνουμε σὲ ὅσους ἐπιδιώκουν τὸν ἐκμαυλισμὸ καὶ ἐκφραυλισμὸ τῆς νεολαίας μας, διὰ τοῦ μαθήματος τῆς σεξουαλικῆς διαπαιδαγώγησις εἶναι ἓνα καὶ ξεκάθαρο:

«ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΣΑΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΥΑΙΣΘΗΤΕΣ ΚΑΙ ΑΘΩΕΣ ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΨΥΧΕΣ»!!!